

kommer en Tid, hvor de kunne faa en ret klækkelig Sum ind. Naar man ser paa de Priser, Heste sælges til, er det sikkert en rentabel Forretning. Jeg tror i det hele, det vilde være heldigst for Forslaget, om de ærede Medlemmer, der have stillet Mindretalsforslag, vilde tage disse tilbage. Det er jo langt hen paa Sessionen, og stille vi her Ændringsforslag, der maa bevirke, at Loven kommer tilbage til os, er der en vis Fare for, at den ikke bliver færdig i Aar. Jeg ved, at denne Lovventes med stor Interesse af Landboforeningerne rundt omkring i Landet, og det vil berede en stor Skuffelse, om den ikke kommer ud i denne Session. Jeg tror derfor, at de, der ere Venner af Sagen, eller rettere, de, der ønske den fremmet nu, gøre bedst i at holde sig til de Ændringer, som hele Udvalget er enigt om.

Jeg har for øvrigt kun et mindre Spørgsmaal til den højtærede Minister. Der staar i sidste Stykke af § 13, at Hesteavlforeningerne ere pligtige til paa Forlangende at lade de Hingste, til hvilke de have modtaget Statstilskud, bedække hver indtil 10 Hopper, anviste af Statskonsulenten osv. Det er altsaa en Pligt, man paalægger disse Foreninger, idet man gør gældende, at naar Staten understøtter dem ret rigeligt, maa de ogsaa være villige til at bringe et Offer for at opbølge Hesteavlens i sin Almindelighed. Jeg billiger ganske dette, men jeg ønsker blot oplyst, hvorledes det skal forstaaes, naar der staar: „have modtaget“. Skal det forstaaes saaledes, at naar en Hesteavlforening en Gang i Fortiden har modtaget Statstilskud, skal den paatage sig denne Forpligtelse? At Forpligtelsen just ikke er ringe, fremgaar af, at der betales Bedækningspenge for en enkelt Hoppe, jeg kan sige, fra 300 til 500 Kr., og 10 Bedækninger for en saadan Hingst ville da løbe op til en lille Kapital. Det er nu ikke det, der særlig ligger mig paa Sinde; men det, om en Hesteavlforening, fordi den en Gang for flere Aar siden har modtaget et Statstilskud, skal være tvungen til at gaa ind paa denne Forpligtelse, der saaledes faar tilbagevirkende Kraft. Giver man den tilbagevirkende Kraft, gør man Uret mod disse Foreninger. Hvis det skal forstaaes saaledes, at det kun er de Foreninger, der fra nu af modtage Tilskud, der skulle paatage sig denne Forpligtelse, tror jeg, at de villig ville gøre det, hvorimod det, hvis Loven skal have tilbagevirkende Kraft, snarere kan være, at der bliver Uvillie mod det hele. Jeg vilde derfor gerne, at

den ærede Landbrugsminister vilde udtale sig om, hvorledes dette Punkt vil blive fortolket af Ministeriet, hvis det skulde blive det forelagt.

la Cour: Jeg har bedt om Ordet angaaende Ændringsforslagene 11—12. — Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) mente i Gaar, at der var for lidt nyt, for lidt Udvikling i Loven, men at det Fremskridt i Udviklingen, der her foreslaas, dog forekommer det ærede Medlem vel dristigt og stort. Men naar denne Fordring har været stillet af store Kredse inden for Landbostanden i en ikke kort Aarrække, om at ældre Handyr skulle gaa ud af Bedømmelsen til Individpræmie og kun kunne æske Afkomspræmie, kan jeg ikke tro, at det kan være for tidligt at gaa ind paa en saadan Ændring. Vi ere jo alle enige om, at naar vi overhovedet præmiere unge Handyr, er det simpelt hen, fordi vi vente at faa et godt Afkom af dem. Naturligvis kunne vi først bedømme deres Afkom, naar nogen Tid er gaaet, men naar der er tilstrækkeligt Afkom, er det rimeligt, at vi flytte Præmien fra Individet over paa Afkommet. Der fremstilles jo meget ofte et Dyr, der som Individ tager 1ste eller 2den Præmie, men med Hensyn til Afkommet — der tages jo ogsaa Hensyn til Afkommet — maa nøjes maaske med 3die Præmie. Det er aldeles forkert at vedblive at præmiere et Dyr som Handyr, skønt det giver underordnet Afkom; derfor har man foreslaaet, at naar et Dyr er tilstrækkelig gammelt til at levere Afkom, som er egnet til Bedømmelse, skal det overflyttes fra Individbedømmelsen til Afkomsbedømmelsen. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Minister kan være saa meget imod dette Forslag, thi det forekommer mig, at der i det andet Ting stadig var en Bestræbelse for at komme ind paa det samme. Det blev ikke forment der, nu have vi forment det; maaske det kunde gøres bedre, men der er dog gjort en Begyndelse, og jeg synes, det var rimeligt, om vi fra det andet Ting fik en Udtalelse, der enten gik ud paa en Tilslutning eller Forkastelse, eller maaske en bedre Bearbejdning, end det har været muligt at foretage i Udvalget her.

Jeg kan i meget dele de Betragtninger, der fremkom fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), men hans Anskuelse angaaende Ændringsforslaget Nr. 3 om at berøve Hingstene 10,000 Kr. til Fordel for noget andet kan jeg paa ingen mulig Maade dele. Det kan ikke